

Martin Gellein's appell foran Stortinget 12. mai

Sammen med flere andre organisasjoner, og i regi av Felleskomiteen for Israel, deltok Ordet & Israel i en stor historisk markering *mot Israel-hatet* i Oslo, søndag 12. mai. Over 700 Israelvenner deltok i markeringen foran Stortinget.

Ordet & Israels nyansatte forkynner Martin Gellein var en av appellantene, og her følger bidraget hans:

Vi står på Eidsvollsplass i hovedstaden vår, og ved maktens tinder.

På dette sted kjempet Henrik Wergeland sin iherdige kamp for å få opphevet *Jødeparagrafen* – Eidsvolls mennenes udåd fra 1814, som nektet jøder adgang til Riket.

Debatten om jødeforbudet på Eidsvoll, ble avsluttet ved at bonden Theis Lundegaard reiste seg og ropte: «*Stå opp alle, som ingen jøder vil ha i landet*». Forsamlingen skal ha reist seg som ved et elektrisk støt.

Jødeparagrafen ble overholdt med hård hånd. Jøder ble forvist, noen ble ilagt bøter, og dersom de ikke hadde midler til å betale med, ble de fengslet.

Statsråd Jonas Collett var kompromissløs: *Ingen jøde skulle slippe inn i riket.*

Kort tid etter at Norge var løsrevet fra Danmark, førte sviktende inntekter og store utgifter til betydelige finansielle utfordringer. I 1822 var Norges økonomiske problemer så betydelige at staten i praksis var bankerott. Kong Karl Johan truet med å legge Norge under svensk forfatning – Norges selvstendighet og nordmenns frihet var truet og stod i fare.

Ingen finanshus i Europa ville låne Norge mer penger.

Åtte år etter at *Jødeparagrafen* ble innført valgte Collet – sammen med Stortinget – å ignorere forbudet.

Joseph Hambro og Vilhelm Benedicks spankulerte inn på Stortinget, gav Norge lån og reddet oss fra konkurs. To jøder reddet Norge. Så vi har mer enn Messias å takke jødene for her i landet.

På dette sted ble det vedtatt, før den tyske okkupasjonen, at Norge ikke skulle ta imot europeiske jøder på flukt fra nazistene.

Det var ikke tyske nazister, men norske politifolk, som arresterte de norske jødene og sendte dem med skip, fra en utstikker nedenfor Akershus festning, direkte til gasskamrene i Auschwitz.

Det er nå kjent at Kirkeledelsen kjente til nazistenes planer om å deportere de norske jødene, uten at de løftet en finger.

28. april i år, våget allikevel Den norske kirke å arrangere en pro-palestinsk og anti-israelsk markering, sammen med over 80 andre pro-palestinske og anti-israelske organisasjoner – **på dette sted.**

Den norske kirkes biskop her i Oslo profilerer seg som medlem av den venstreekstreme Palestinakomiteen – som definerer sionisme som rasisme og terrorgruppen Hamas som frigjøringshelter.

Det er vår vakt nå. Noen må si ifra. Om vi tier, vil stenene rope.

Da unge israelske ballett-dansere for noen år tilbake ankom Nasjonalteateret for å opptre, ble de møtte av anti-israelske protester og slagord fra flere av de samme organisasjonene som var del av Den norske kirkes nylige anti-israelske markering.

Dette er den nye antisemittismen – den politiske antisemittismen.

I 1941 ble det skrevet på jødisk forretninger, her i hovedstaden vår: *Palestina kaller. Jøder tåles ikke i Norge.*

Og i dag er det ikke bare sturent å rope: *From the river to the sea. Palestine will be free*, som er et opprop for Israels utslettelse, men her i hovedstaden vår roper man nå like gjerne: *Ingen sionister i våre gater*. Mange jøder er redde – noen har flykter fra den bølgen av antisemittismen som skyller over landet vårt.

Kort tid etter den bestialske massakren 7. oktober, den mest omfattende og grusomme massakren begått mot jøder siden Den andre verdenskrig, valgte Oslo rådhus allikevel å flagge med den palestinske frigjøringsbevegelsens flagg – og ikke det israelske.

Regjeringen valgt denne uken å stemme for opprettelse av Palestina, under en avstemning i Forente Nasjoners generalforsamling – uten å ha dekning for det hos de folkevalgte.

Uten å stille krav til at den palestinske terrorismen mot sivile jøder må opphøre – en terrorisme de palestinske selvstyremyndighetene anvender store deler av budsjettet sitt til å finansiere.

Med midler bevilget **fra dette sted**.

Og uten å fjerne glorifiseringen av palestinske terrorister som har myrdet uskyldige jødiske barn, fra

skolebøker lest av alle palestinske skolebarn – på alle trinn og i alle fag.

Skolebøker finansiert ved midler bevilget **fra dette sted**.

Nylig uttalte den norske utenriksministeren: *I en fremtidig palestinsk stat vil de palestinske selvstyremyndigheter være sentrale. Men det er klart at de som i dag heter Hamas også vil være der, i en eller annen rolle.*

Arbeiderparti-regjeringen var den eneste regjeringen i Europa som ville anerkjenne terrorgruppen Hamas som palestinernes valgte lederskap etter brakseieren i valget i 2006.

Vår daværende utenriksminister hemmeligholdt og løy, for åpen mikrofon til det ganske land, om sine hemmelige samtaler med Hamas.

Og nå vil altså dagens regjering, ledet av det samme partiet, anerkjenne Palestina som en stat, der terrorgruppen Hamas, som den politiske aktøren med suverent mest oppslutning i de palestinske områdene, vil inneha en helt sentral og avgjørende rolle.

Regjeringen nektet til og med kongehuset å sende kondolanser til Israel etter 7. oktober-massakren.

LO, Norges største arbeidstagerforening, med over en million medlemmer, går inn for BOIKOTT av den lille jødiske staten – ingen andre. Full internasjonal boikott: Økonomisk, kulturell og akademisk. AUF, Arbeiderpartiets ungdomsparti, krever det nå. Det er antisemittisme.

Noen må si ifra.

Jeg er takknemlig for å få være en del av denne gruppen av nordmenn,

som stiller seg på riktig side av historien – på jødernes og Israels side.

Vi i Ordet & Israel er kristne sionister, og vi er stolte av det.

La meg kort avslutte med et sitat av Israels tidligere statsminister Golda Meir, som flere ganger besøkte Norge. Hun ble tatt imot av den daværende Arbeiderparti-regjeringen som en hedersgjest og en nær venn. En regjering som blant annet fikk anlagt en jødisk kibbutz i det sentrale Israel, og senere sørget for at Israel fikk importere norsk tungtvann. Ære være dem for det.

Vi gleder oss ikke over seire. Vi gleder oss når en ny sort med bomull blir dyrket og jordbærplantene blomstrer i Israel.

Israel er en fredselkende nasjon, som ikke ønsker annet enn å få leve i fred og frihet. La oss i dag, og alltid, støtte deres åpenbare rett til og rettferdige kamp for å overleve og fortsette å få være en velsignelse til alle slekter på jorden.

Am Yisrael Chai!